

(NYT FRA)

HARE KRISHNA

Nr. 2, 26. årgang, februar 2024 - Pris 35 kr.

**DET NYE RAMA-
JANMABHOOMI TEMPEL**

**SRILA BHAKTISIDDHANTA
150 ÅR**

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

Bhaktisiddhanta Sarasvatis 150 års fødselsdag

En stor begivenhed i januar var åbningen af det nye Rama-tempel på Herren Ramacandras fødested i Ayodhya. Tempelåbningen var ikke kun den helt store begivenhed i Indien, men tiltrak også hele verdenspressens opmærksomhed, nok mest på grund af de politiske undertoner, som templet er forbundet med. Men imens politiske stemninger kommer og går og er ligegyldige på den lange bane, vil et sådant tempels åndelige betydning og kraft fortsætte med at eksistere i mange generationer, i århundreder eller måske sågar årtusinder. Derfor pryder et flot billede af det nye tempel for Rama Lala forsiden, og Janardana Prabhu fortæller på side 8 fra Indien, hvordan tempelåbningen har fanget hele Indien i en eufori af Rama-*bhakti*.

Bemærk også, at det i denne måned er Bhaktisiddhanta Sarasvatis 150 års fødselsdag, hvilket bliver fejret og markeret overalt i den større *Gaudiya-vaishnava*-verden, som ISKCON er en del af. Læs mere på side 6.

I forlængelse af vores overvejelser fra sidste nummer angående bladets trykte udgave og den voldsomme portostigning fra nytår fortsætter vi indtil videre med at lave et trykt blad til jer, der fortsat gerne vil have det. Vi har fundet en alternativ måde at sende breve på med DAO, der er en anelse billigere end Postnord, og da en del af jer, der har mulighed for det, samtidigt har tilbudt selv at hente bladet i templet i København, skulle vi kunne fortsætte med at udsende bladet til jer, der har brug for det.

God fornøjelse. Hare Krishna. Ld.

KALENDER

Fredag 2.2	Srila Locana Dasa Thakuras bortgang
Tirsdag 6.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Sat-tila Ekadasi)
Onsdag 7.2	Bryd fasten mellem 7:52–9:34
Onsdag 14.2	Vasanta Pancami Srimati Visnupriya Devis fremkomst Sarasvati Puja Srila Visvanatha Cakravarti Thakuras bortgang Sri Pundarika Vidyanidhis fremkomst Sri Raghunandana Thakuras fremkomst Srila Raghunatha Dasa Gosvamis fremkomst
Torsdag 15.2	Srila Advaita Acaryas fremkomst (faste indtil middag)
Fredag 16.2	Bhismastami
Lørdag 17.2	Srila Madhvacaryas bortgang
Søndag 18.2	Srila Ramanujacaryas bortgang
Mandag 19.2	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Bhaimi Ekadasi) (faste indtil middag for Varahadeva i morgen)
Tirsdag 20.2	Bryd fasten efter 11:50 Herren Varahadevas fremkomst (faste var i går)
Onsdag 21.2	Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst (faste indtil middag)
Lørdag 24.2	Sri Krishna Madhura Utsava Srila Narottama Dasa Thakuras fremkomst
Torsdag 29.2	Sri Purusottama Dasa Thakuras bortgang Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras fremkomst
Onsdag 6.3	Ekadasi (faste fra korn og bønner for Vijaya Ekadasi)
Torsdag 7.3	Bryd fasten mellem 6:44–10:28 Sri Isvara Puris bortgang
Lørdag 9.3	Siva Ratri

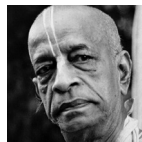
INDHOLD

2	Kalender & redaktionelt	6	Bhaktisiddhanta Sarasvati 150 år	12	Husk altid på Krishna	16	I Andra Pradesh
3	Srila Prabhupadas side	8	Det nye Rama-Janmaboomi tempel	14	Den kedeligste sandhed	20	Køkkenside
10	Anarthaer	15	Konstant forandring	22	Brevkasse		

'Nyt fra Hare Krishna' udgives af Det Internationale Samfund for Krishnabevisthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-acarya A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada. - © Copyright 2024, alle rettigheder forbeholdes. - ISSN 1600-0153
Redaktion: Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk - Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk - Layout & webside: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund, mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th., 2720 Vanløse Tlf.: 4073 6446/3132 3501 - Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119 - MobilePay 361223 - Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne.

SRILA PRABHUPADAS SIDE

FORSTÅELSE AF LIVSKRAFTEN

af Srila Prabhupada

I en tale under en pressekonference i Los Angeles i december 1968 udfordrer Srila Prabhupada verdens intellektuelle ledere til at tage deres definition af, hvad der udgør liv, op til fornyet overvejelse.

Det Internationale Samfund for Krishnabedvidsthed er en bevægelse, hvis mål er en åndelig nyorientering for hele menneskeheden gennem den enkle proces med at synge og recitere Guds hellige navne. Menneskelivet er til for at bringe den materielle tilværelses lidelser til ophør. Vores samfund nu om dage forsøger at gøre en ende på disse lidelser gennem materielt fremskridt. Det er imidlertid åbenbart for alle, at på trods af omfattende materielle fremskridt er menneskesamfundet ikke fredfyldt.

Det skyldes, at mennesket i bund og grund er en åndelig sjæl. Det er den åndelige sjæl, der er fundamentet for udviklingen af den materielle krop. Uanset hvor meget de materialistiske videnskabsmænd vil benægte den åndelige eksistens som fundament for livskraften, er der ingen bedre forståelse end i sidste ende at acceptere denne livskraft som den åndelige sjæl inde i kroppen.

Kroppen ændrer sig fra den ene form til den næste, men den åndelige sjæl eksisterer evigt uden forandring. Denne kendsgerning kan vi erfare selv i vores eget liv. Siden begyndelsen på vores materielle krop i vores mors mave har vores krop ændret sig fra den ene form til den næste hvert eneste sekund. Denne proces kaldes generelt for 'vækst', men i virkeligheden er det en ændring af kroppen.

På denne jord ser vi forandringen fra dag til nat og årstidernes skiften. Den mere primitive mentalitet tilskriver dette fænomen til forandringer i Solen. For eksempel tror primitive mennesker, at om vinteren bliver Solen svagere, og somme tider går de ud fra, at Solen er død om natten. Med mere avanceret

viden forstår vi, at Solen slet ikke ændrer sig på denne måde. Årstidernes og døgnets forandringer tilskrives nu ændringer i de relative positioner mellem Jorden og Solen.

På samme måde oplever vi kropslige forandringer såsom fra foster til barn til yngling til den modne alder til alderdom og til slut til døden. Den mindre intelligente mentalitet antager, at efter døden er det for altid slut med den åndelige sjæls eksistens, ligesom primitive stammer tror, at Solen dør ved solnedgang. I virkeligheden står Solen op et andet sted i verden. På samme måde accepterer sjælen en anden krop. Når kroppen bliver gammel ligesom et gammelt stykke tøj og ikke længere er brugbar, accepterer sjælen en anden krop, ligesom vi accepterer et nyt sæt tøj. Den moderne civilisation er praktisk taget uvidende om denne sandhed.

Folk er ligeglade med sjælens naturlige position. Der er forskellige grene af viden på forskellige universiteter og mange teknologiske institutioner, der alle eksisterer for at studere og forstå den materielle naturs finere love, og der er medicinske forskningslaboratorier, der studerer den materielle krops fysiologiske tilstand, men der er ingen institution, der undersøger sjælens naturlige position. Det er den største bagside ved den materialistiske civilisation, der blot er en ydre manifestation af sjælen.

Folk besnæres af den glitrende manifestation af den kosmiske krop eller den individuelle krop, men de forsøger ikke at forstå det grundlæggende princip bag denne glitrende situation. Kroppen er meget smuk, arbejder med fuld energi og udviser store træk af talent

og fantastisk hjernearbejde. Men så snart den åndelige sjæl er væk fra kroppen, bliver hele den glitrende situation med kroppen værdiløs. Selv de store videnskabsmænd, der har givet så mange fantastiske videnskabelige bidrag, har været ude af stand til at opspore det personlige selv, der er årsagen til sådanne fantastiske opdagelser.

Krishnabevidsthedsbevægelsen forsøger derfor i bund og grund at undervise i denne videnskab om sjælen, ikke på nogen dogmatisk måde, men gennem fuldstændig videnskabelig og filosofisk forståelse. I baggrunden af denne krop kan man finde sjælen, hvis tilstedeværelse kan opfattes som bevidsthed. På samme måde kan man i den kosmiske manifestations universelle krop opfatte tilstedeværelsen af den Højeste Herre eller den Absolutte Sandhed i kraft af tilstedeværelsen af Oversjælen og overbevidsthed.

Den Absolutte Sandhed forklares systematisk i *Vedanta-sutra* (generelt kendt som *Vedanta*-filosofi), der igen forklares indgående i *Srimad-Bhagavatam*, en kommentar af samme forfatter. *Bhagavad-gita* er det indledende studium af *Srimad-Bhagavatam* til forståelse af den Højeste Herre eller den Absolutte Sandheds grundlæggende position.

En individuel sjæl forstås i tre aspekter: først som bevidstheden, der gennemtrænger hele kroppen, dernæst som den åndelige sjæl i hjertet og til syvende og sidst som en bestemt person. På samme måde erkendes den Absolutte Sandhed først som upersonlig Brahman, dernæst som den lokaliserede Oversjæl (Paramatma), og til slut som Guddommens Højeste Personlighed, Krishna. Krishna inkluderer alting. Krishna er med andre ord på samme tid Brahman, Paramatma og Guddommens Personlighed, ligesom vi alle hver især på samme tid er bevidsthed, sjæl og person.

Den individuelle person og den Højeste Person er kvalitativt ét, men kvantitativt forskellige, ligesom en dråbe havvand og den umådelige mængde havvand er kvalitativt ét.

Den kemiske sammensætning af en dråbe havvand og den samlede masse af havvand er den samme. Men mængden af salt og andre mineraler i hele havet er mange, mange gange større end mængden af salt og andre kemikalier, der er at finde i en dråbe havvand.

Krishnabevidsthedsbevægelsen forfægter individualiteten af sjælen og den Højeste Sjæl. Fra de vediske *Upanisader* kan vi forstå, at både den Højeste Person eller Gud og den individuelle person er evige levende væsener. Forskellen er, at det højeste levende væsen eller den Højeste Person opretholder utallige andre levende væsener. I den kristne måde at forstå på indrømmes det samme princip, for i Biblen står der, at totalsummen af levende væsener bør bede til den Højeste Far, så Han vil give dem midler til opretholdelse og undskylde dem for deres syndige handlinger.

Det kan således forstås fra enhver kilde til skriftlige instruktioner, at den Højeste Herre eller Krishna er opretholderen af samtlige levende væsener, og at det er det levende væsens pligt at føle sig taknemmelig over for den Højeste Herre. Dette er selve fundamentet for religiøse principper. Uden denne indrømmelse er der kaos, som vores daglige erfaring viser det for øjeblikket.

Alle forsøger at blive den Højeste Herre, enten socialt, politisk eller individuelt. Derfor er der kappestrid om dette falske herredømme, og der er kaos over hele verden – individuelt såvel som nationalt, socialt og kollektivt. Krishnabevidsthedsbevægelsen forsøger at etablere Guddommens Absolutte Personligheds overhøjhed. Den, der har opnået en menneskelig krop og intelligens, er bestemt til denne forståelse, for denne bevidsthed gør hans liv fremgangsrigt.

Denne Krishnabevidsthedsbevægelse er ikke en ny introduktion fra nogle intellektuelle spekulanter. I virkeligheden blev denne bevægelse startet af Krishna Selv. På Kuruksetras slagmark for mindst 5.000 år siden blev bevægelsen præsenteret af Krishna i *Bhagavad-gita*. Fra *Bhagavad-gita*

kan vi også forstå, at Han havde talt dette system med bevidsthed længe, længe før for mindst 40 millioner år siden, da Han gav det til solguden Vivasvan.

Denne bevægelse er altså slet intet nyt. Den kommer ned igennem en disciplinærække og ned fra alle de store ledere i Indiens vediske civilisation inklusive Sankaracarya, Ramanujacarya, Madhvacharya, Visnu Swami, Nimbarka og på det seneste for omkring 480 år siden med Herren Caitanya. Discipelsystemet følges stadig den dag i dag. Denne *Bhagavad-gita* anvendes også vidt og bredt

i alle dele af verden af store lærere, filosoffer og religiøse mennesker. Men i de fleste tilfælde følges principperne ikke, som de er. Krishnabevidsthedsbevægelsen præsenterer derfor principperne i *Bhagavad-gita*, som de er, uden nogen form for misfortolkning.

Fra *Bhagavad-gita* kan vi forstå fem hovedprincipper, nemlig Gud, det levende væsen, den materielle og åndelige natur, tiden og handlinger. Af disse fem emner er Gud, det levende væsen, naturen (materiel såvel som åndelig) og tiden evige. Men handlinger er ikke evige.

Handlinger i den materielle natur er forskellige fra handlinger i den åndelige natur. Selv om den åndelige sjæl er evig (som vi har forklaret det), er handlinger, der gøres under indflydelse af den materielle natur, midlertidige. Krishnabevidsthedsbevægelsen sigter efter at etablere den åndelige sjæl i hans evige handlinger. Vi kan praktisere evige handlinger, selv når vi er materielt engagerede. At handle åndeligt kræver blot vejledning, men det er muligt via foreskrevne regler og reguleringer.

Krishnabevidsthedsbevægelsen underviser i disse åndelige aktiviteter, og hvis man trænes

i sådanne åndelige aktiviteter, overføres man til den åndelige verden, som vi har rigeligt med vidnesbyrd om fra den vediske litteratur inklusive *Bhagavad-gita*. Den åndeligt trænnede person kan let overføres til den åndelige verden ved at ændre sin bevidsthed.

Bevidsthed er altid til stede, for det er symptomet på den levende åndelige sjæl, men for øjeblikket er vores bevidsthed materielt besmittet. For eksempel er vand, der falder ned fra en sky, rent, men så snart vandet kommer i kontakt med jorden, bliver det omgående mudret. Men hvis vi filtrerer det samme vand, kan den oprindelige klarhed genetableres. På samme måde er Krishnabevidsthed processen til at rense vores bevidsthed, og så snart vores bevidsthed er klar og ren, er vi kvalificerede til at blive overført til den åndelige verden til vores evige liv i viden og lyksalighed. Dette er, hvad vi længes efter i denne materielle verden, men på grund af den materielle besmittelse frustreres vi for hvert skridt, vi tager. Derfor bør denne Krishnabevidsthedsbevægelse tages meget seriøst af menneskesamfundets ledere. 🌸

SRILA BHAKTISIDDHANTA SARASVATI 150 ÅR

Den 29. februar fejres Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras 150 års fødselsdag over hele verden. UNESCO har sågar accepteret Bhaktisiddhanta Sarasvati som en de særlige personer, der skal mindes i 2024.

Hvad skal vi skrive i denne anledning? *Nyt fra Hare Krishna* har allerede bragt flere biografier over hans liv igennem årene, så i stedet havde jeg mere lyst til at ære ham med noget, der bare udtrykker hans ånd på en præcis måde. I den forbindelse faldt jeg over en artikel af Giriraja Swami (discipel af Srila Prabhupada og dermed granddiscipel af Bhaktisiddhanta Sarasvati), hvor han rammende fanger essensen af Bhaktisiddhantas storhed.

Bhaktisiddhanta Sarasvati gik bort den 31. december 1936, og hele Bengalen og praktisk resten af Indien var i chok. Giriraja Swami skriver:

”Efter midnat den 31. december forlod Srila Sarasvati Thakura denne verden. Hans disciple tog hans krop til Mayapur og etablerede hans *samadhi* der.

Han var en monumental personlighed. Nyheden om hans bortgang blev sendt over All-India Radio, og en officiel sørgedag blev erklæret i Bengalen. Calcuttas bystyre afholdt et særligt møde til ære for hans minde og udsendte en officiel resolution, der udtrykte alle medlemmernes dybe sorg. Borgmesteren tiltalte forsamlingen:

”Jeg rejser mig for at kondolere bortgangen af Hans Guddommelige Nåde Paramahansa Srimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Gosvami Maharaja, præsident-*acarya* for Gaudiya Matha af Calcutta og den store leder af Gaudiya-bevægelsen over hele verden. Denne sørgelige hændelse skete på det nye års første dag.

Han var født i 1874 og viede hele sit liv til religiøs stræben og udbredelsen af dette vores store og ældgamle lands kulturelle rigdom. Som en intellektuel gigant blev han beundret af alle for sin enestående lærdom, sine store og man-

geartede præstationer, sin originale tankegang og sine fantastiske forklaringer inden for mange vanskelige områder af viden.

Med sine uvurdelige bidrag berigede han mange tidsskrifter. Han var forfatter til en stribe ansete hengivne bøger. Han var en af de mest kraftfulde og intelligente eksponenter for *vaisnava*-traditionen, hvor hans taler og skrivelser demonstrerede en dyb indsigt inden for sammenlignende filosofi og teologi. Hans fordomsfrihed i hans opfattelser, hans soliditet i hans undervisning og frem for alt hans dynamiske personlighed og den uimodståelige kraft i hans rene og enkle liv tiltrak tusinder af tilhængere til hans lære om kærlighed og tjeneste til den Absolutte, sådan som den blev udbredt af Sri Krishna Caitanya.

Han var grundlæggeren og den ledende ånd for Sri Caitanya Matha i Sri Mayapur (Nadia) og Gaudiya Matha i Calcutta. Gaudiya-bevægelsen, til hvilken hans bidrag ikke er lille, har lidt et alvorligt tilbageslag ved bortgangen af en sådan stor sjæl. Hans bortgang har efterladt et tomrum på Indiens åndelige horisont, et tomrum, der bliver svært at udfylde.”

Tomrummet var stort – der var ingen anden som ham. Praktisk taget havde der aldrig været nogen som ham, og ingen kunne forestille sig, der kunne komme nogen som ham bagefter ham.

Men så i 1965 steg Srila Bhaktisiddhantas beskedne tjener, en *grhastha*-discipel ved navn Abhay Caranaravinda Dasa, der efter sin *guru maharajas* bortgang var blevet givet *sannasya* og navnet A.C. Bhaktivedanta Swami af Sripada Bhakti Prajnana Kesava Gosvami Maharaja, ombord på et fragtskib i Calcutta og rejste til New York, hvor han startede Krishnabevidsthedsbevægelsen, det Internationale Samfund for Krishnabevidsthed, i Vesten. Bhaktivedanta Swami eller Srila Prabhupada, som han blev

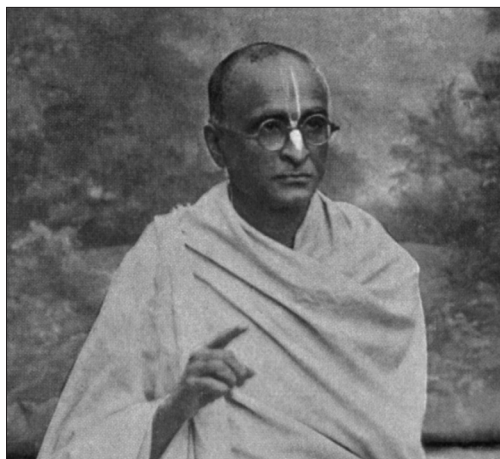
kendt som, var personificeringen af sin *guru-maharajas* ånd og lære og opfyldte Sri Caitanya Mahaprabhu, Srila Bhaktivinoda Thakura og Srila Sarasvati Thakuras ønske og forudsigtelse om, at Sri Krishna og Sri Krishna Caitanyas hellige navne ville blive udbredt til hver by og landsby i hele verden.

Så Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras dynasti fortsætter ved hans guddommelige nåde. Men det er ikke let at prædike i Kali Yuga. Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati havde mange fjender, ligesom Srila Prabhupada havde det. Som Srila Prabhupada sagde: "Stor prædiken betyder store fjender." Hvis vi blot holder os bag lukkede døre eller fortæller folk: "Jeg er god nok, I er gode nok, alting er godt nok," får vi ikke mange fjender, men vi kommer heller ikke til at have megen indvirkning. Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati bemærkede sarkastisk, *mein bhi cup, tum bhi cup*: "Jeg tier stille, og du tier stille," hvormed han mente: "Jeg skal nok lade være med at forstyrre dig, og du forstyrrer ikke mig." Det var ikke hans ånd, det var ikke Srila Prabhupadas ånd, og det bør heller ikke være vores ånd.

Essensen af alting er sangen af det hellige navn. Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati rådede: "Krishna og *Krishna-nama* er ikke to forskellige ting. Krishna er Sit hellige navn, og det hellige navn er Krishna. *Krishna-nama* er Nandas søn, Syamasundara. Vores eneste hengivne tjeneste og pligt er *sri-krsna-nama-sankirtana*. Denne forståelse er lykkebringende."

Til en discipel skrev han:

"Jeg er henrykt over at høre, at din entusiasme efter at synges det hellige navn vokser. I takt med, at vores forureninger fjernes gennem sang af Hare Krishna, vil Herrens form, kvaliteter og lege blive åbenbaret for os i det hellige navn. Der er ingen grund til separat at anstrenge sig kunstigt for at huske Herrens form, kvaliteter og lege. Herren og Hans navn er én og samme ting. Dette vil blive klart, når tildækningerne i dit hjerte er væk. Ved at synges det hellige navn uden forseelser vil du personligt erkende, at alle fuldkommenheder kommer fra det hellige

navn. Igennem sang af det hellige navn bliver adskillelsen, der eksisterer imellem selvet og de grove og subtile kroppe, gradvist udvasket, og man realiserer sin egen åndelige form. Når først man er bevidst om den åndelige krop, og man fortsætter med at synges Hare Krishna, ser man den transcendentale natur af Herrens form. Kun det hellige navn afslører det levende væsens åndelige form og får ham derefter til at blive tiltrukket af Krishnas form. Kun det hellige navn afslører det levende væsens åndelige aktiviteter og får ham derefter til at blive tiltrukket til Krishnas lege. Med tjeneste til det hellige navn mener vi ikke kun sang af det hellige navn. Det inkluderer også den hengivnes andre pligter. Hvis vi tjener det hellige navn med kroppen, sindet og sjælen, manifesterer retningen af den tjeneste sig spontant ligesom Solen på den klare himmel i den hengivnes hjerte. Hvad er det hellige navns natur? Til sidst vil alle disse forståelser spontant vise sig i hjertet på den, der synger det hellige navn. Den sande natur af *hari-nama* åbenbares ved at lytte til, læse og studere skrifterne. Det er unødvendigt at skrive mere om dette emne. Alle disse ting vil blive åbenbaret for dig igennem sang af det hellige navn."

Så lad os alle synges Hare Krishna, Hare Krishna, Krishna Krishna, Hare Hare/ Hare Rama, Hare Rama, Rama Rama, Hare Hare." Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura ki jay! Srila Prabhupada ki jay! 🌸

DET NYE RAMA-JANMABHOOMI TEMPEL

af Janardana Dasa

Måske Indiens største religiøse begivenhed i årtier eller mere, specielt for hinduer, fandt sted den 22. januar 2024, hvor der blev festet på tværs af Indien i anledningen af åbningen af et nyt og stort Rama-tempel i Ayodhya, der ligger ca. 300 kilometer østsydøst for Delhi. Ayodhya har en lang historie. Den klassiske *Ramayana* fortæller, at her blev Herren Ramacandra og Hans tre brødre Lakshmana, Bharata og Satrugna født i Treta Yuga. De var sønner af Maharaja Dasaratha og Hans tre hustruer Kausalya, Kaikeya og Sumitra, og var Guddommens inkarnationer af henholdsvis Vasudeva, Sankarsana, Pradyumna og Aniruddha. Med andre ord var De den samme Guddommens Højeste Personlighed, der senere inkarnerede Sig som Krishna og Balarama for 5.000 år siden i Vrindavana. Alt dette er beskrevet i det store indiske værk *Ramayana* af vismanden Valmiki. *Ramayana* er sammen med *Mahabharata* uden sidestykke Indiens mest berømte og læste beretning og er et storslået vidne om Indiens storhedstid.

I årtusinder lå der et tempel på Herren Ramas fødested i Ayodhya til ære for Ham. Men omkring 1528 blev templet stormet af invaderende muslimer og revet ned, og i stedet blev en moské, Babri Masjid, opført på stedet, sandsynligvis af materialerne fra Rama-tempel.

Denne skæbne for et af Indiens allerhelligste steder var altid en torn i øjet på de fleste hinduer, og fra omkring 1980 opstod der en folkelig bevægelse og opstand, der ved flere lejligheder forsøgte at rive moskéen ned. Indiens nuværende ledende politiske parti BJP opstod også som en direkte udløber af denne folkelige opstand. Det endte i 1992 med, at 150.000 hinduer overvældede sikkerhedsvagterne, stormede moskéen og rev den ned ned til grunden på under to timer. I

de efterfølgende uroligheder døde mere end 2.000 mennesker i byer som Mumbai, Delhi, Hyderabad og Bhopal.

Dette blev fulgt af en juridisk kamp, der bølgede frem og tilbage i et par årtier. Arkæologer blev involveret og fastslog, at der havde ligget et tempel på stedet forud for moskéens opførelse. En domstol afgjorde i 2010, at stedet skulle deles op i tre områder, der blev tildelt hinduerne til et tempel til Rama, muslimerne til en moské og en mindre tredje gruppe, der også gjorde krav på stedet. Alle tre parter appellerede dog denne afgørelse, så i 2019 afgjorde Indiens højesteret i stedet, at der skulle bygges et Rama-tempel på stedet, sådan som der oprindeligt havde været et. Som kompensation fik muslimerne tildelt et areal på 2 ha et stykke fra stedet, hvor de kan have en moské.

Nu er templets lange vej til opførelse blevet realiseret, og alle kan glæde sig over at kunne besøge templet. Med sine 76 meter i bredden, 120 meter i længden og 49 meter i højden er det det tredjestørste hindutempel i verden. Det er designet i, hvad der kaldes Maru-Gurjara-arkitektur, en tempelarkitektur, der primært findes i Nordindien.

Åbningen var den største og mest samlende begivenhed, som nogen kan mindes inden for hinduverdenen. Selv om vi befandt os i Sydindien så langt væk i Indien, som man kan komme fra Ayodhya, har opmærksomheden og begejstringen for templet også her været enorm. I månedsvis har folk talt om templet. Alle steder hang der flag med Rama. Alle templer var dekorerede og serverede *Rama-prasada* på dagen. Der var Rama-foredrag om aftenen og i løbet af dagen *Rama-kirtanaer*. Begejstringen var stor. Det var virkelig noget, der kunne samle folk på tværs af hinduismen. Indien med sine 70-80% hinduer er ellers en

meget broget flok.

Som kontrast til alt, hvad vi oplevede i Indien, fulgte jeg også lidt med i vestlige mediers dækning af begivenheden. Ifølge hvad jeg kunne læse mig til, har Vestens medier været meget kritiske. Kritikken går på, at der for nogle år siden lå en moské på stedet, og at Premierminister Modi frem mod valget i Indien i 2024 vil bruge åbningen som propaganda i valgkampen.

Denne kritik er efter min opfattelse meningsløs, for Rama blev tilbedt her, længe inden moskéen blev bygget. De, der i sin tid var ansvarlige for bygningen af moskéen, var også ansvarlige for, at templer overalt i Indien blev ødelagt og revet ned. Bygningen af Rama-templet er kun genetableringen af, hvad der har foregået på stedet i tusindvis af år.

I Vesten kritiseres Modi for at favorisere hinduerne. Modi er rigtig nok hindunationalist, men bør han kritiseres for at åbne et tempel? Hvordan kan nogen kritiseres for det? Tempel er kun til gavn og glæde for mennesker. *Mandir* eller tempel betyder et sted, hvor man helbreder sindet (ved hjælp af *mantraer*). Et tempel er et sted, hvor man kan fæstne sit sind på Deiteten af Gud og gøre tjeneste. Det virkelige problem er, at ingen i Vesten har forståelse for, hvordan man helbreder sindet. Det kan i virkeligheden kun lade sig gøre ved at engagere sindet med *sanatana-dharma*, hvor man forbinder sig med en højere evig sandhed og virkelighed. Som der står i *Bhagavad-gita* (5.29), kan man kun få fred ved at sætte den

Højeste Herre, Sri Krishna eller Sri Rama, i centrum:

*bhoktaram yajna-tapasam
sarva-loka-mahesvaram
suhrdam sarva-bhutanam
jnatva mam santim rcchati*

”En person, der er i fuld bevidsthed om Mig og kender Mig som den endelige nyder af alle former for offerhandlinger og askese, som den Højeste Herre over alle planeter og halvguder og som alle levende væseners velgører og velynder, opnår fred fra de materielle lidelser.”

De Forenede Nationer har ikke kunnet samle nationerne, fordi man ikke anerkender den forenende faktor. I Vesten ender alle vores konflikter derfor i sidste ende med krig. Derfor beder vi til, at med Rama-templets åbning vil den virkelige forenende forståelse vinde udbredelse, for intet andet er i virkeligheden meningen med dette tempel. I starten af februar tager vi under alle omstændigheder selv til Ayodhya for at få *darsana* af Rama Lala i templet. Vi glæder os på vegne af alle Rama-*bhaktaer* overalt. Må Rama herske igen. 🌸

ANARTHAER: TING, DER INGEN VÆRDI HAR I KRISHNABEVIDSTHED

af Madhava Puri Dasa

I artiklen 'Sådan vækker vi vores kærlighed til Krishna', der blev bragt i sidste nummer (1.2024), skrev Madhava Puri om fem positive aktiviteter, der vækkes ens kærlighed til Krishna. Denne diskussion opfølger han her med en gennemgang af de ting, der ødelægger udviklingen af vores kærlighed til Krishna, og som derfor skal undgås og elimineres.

At vække sin Krishnabevidsthed er som at påbegynde en metodisk åndelig rejse. Hvis man nøje følger en afprøvet metode, kan man let opnå resultater svarende til dem, tidligere udøvere har opnået. Som andre videnskabelige processer kræver udøvelsen af Krishnabevidsthed både, at visse ting sker, mens visse andre ting ikke må ske. At opnå succes kræver således ikke kun, at man beslutsomt gør det, der kræves, men også, at man opmærksomt eliminerer hindringer. At overse ét af disse to områder kan væsentligt forsinke eller endda underminere alle fremskridt.

I *Sri Bhajana Rahasya* giver Srila Bhaktivinoda Thakura en dybtgående beskrivelse af det, der skader *bhakti*. Han peger på fire hovedhindringer i sin analyse: karakterbrister, forseelser, begær efter forgængelige ting og illusion om åndelig viden. Hver kategori er igen opdelt i fire underkategorier. Formålet med denne artikel er at skabe klarhed omkring disse uønskede ting ved at undersøge og analysere disse kategorier én ad gangen.

Karakterbrister (hrdaya-daurbalya)

Dette er den første hovedkategori af *anarthaer*. Siden tidernes morgen har vores personlighed været under indflydelse af *maya*, den materielle natur. Personligheden er med andre ord betinget. Det viser sig blandt andet som forskellige karakterbrister. Som begynder i Krishnabevidsthed kæmper man mod forskellige negative tendenser, der uventet kan blusse op og fjerne fokus fra Krishna. Denne kamp gør én opmærksom på den materielle naturs indflydelse, og hvor vigtigt det er, at man er på vagt og regelmæssigt engagerer sig i hengiven tjeneste gennem at syng

de hellige navne, omgås med og tjene hengivne, studere skrifterne og tjene Herren – ting, der gradvist renser ens hjerte og fører én nærmere ens evige, åndelige identitet som Herren Krishnas tjener. At genkende og håndtere karakterbrister er en vigtig del af denne kamp.

Tilknytning til ting, der ikke er relaterede til Krishna

En anden karakterbrist er at være knyttet til de forkerte ting. Bånd til ting, der mangler relation til Krishna, fjerner ens fokus og beslutsomhed om hengivenhed. At gøre sig af med sådanne distraktioner indebærer, at man indser, at forbindelsen til sådanne ting er midlertidig. For eksempel er at stræbe efter materielle ejendele en forstyrrelse, der kan undgås ved simpelthen at betragte alt som Krishnas ejendom. Andre sidespor som at jagte karriere uden noget åndeligt formål eller at hengive sig til intellektuel stræben uden at forbinde den til Krishna kan undgås ved at dyrke ydmyghed og tilfredshed i erkendelsen af, at ægte tilfredsstillelse kun opstår fra at være en hengiven tjener af Krishna. Kropslig sansenydelse er en anden forstyrrelse. For at lede sådanne begær ind på andre veje kan man engagere sine sanser i Krishnas tjeneste ved for eksempel at tilberede og ofre Herren velsmagende og attraktiv vegetarisk mad, studere hellige skrifter eller syng Hare Krishna *maha-mantraet*.

Bedrageri og fejlfinding

Dette er en besværlig karakterbrist. At bekæmpe bedrageri og fejlfinding kræver, at man er oprigtig og ydmyg i forhold til principperne for sandfærdighed og respekt for andre. Bedrageri

viser sig som forsøg på at udgive sig for at være mere åndeligt avanceret, end man i virkeligheden er. At finde fejl indebærer at konstant lede efter og påpege mangler hos andre, især hos andre hengivne, i stedet for at lægge fokus på sin egen åndelige udvikling. Regelmæssig omgang med ægte hengivne giver næring til positive personlige egenskaber og mindsker tendensen til at kritisere og være en hykler. Et godt råd er regelmæssigt at reflektere over ens tanker og gerninger og være ærlig over for sig selv angående ens dårlige vaner. At bede til Krishna og den åndelige mester om vejledning og styrke hjælper én til at overvinde disse mangler.

Misundelse

For at håndtere misundelse, der er en almindelig hindring for åndelig udvikling, er det vigtigt at vise andre påskønnelse og taknemmelighed. Misundelse viser sit grimme ansigt i form af følelser af utilfredshed eller bitterhed over, hvad andre har opnået. Det indebærer også, at man håber på eller handler for at mindske andres lykke eller succes, nogle gange endda gennem sladder eller kritik. For at udrydde misundelse skal man vise ydmyghed og huske, at alle evner og fremskridt er gaver fra Krishna, og de er beregnet til at behage Ham. De er ikke til for ens egen selvforherligelses skyld. Det er godt at reflektere over, hvordan ens egne tanker og handlinger påvirker både én selv og andre. Man kan bede Krishna om vejledning og styrke for at overvinde misundelige tanker. Det hjælper til at flytte fokus fra konkurrencefølelser til et harmonisk åndeligt perspektiv, hvor man anerkender alles rolle i Krishnas skabelse.

Begær efter berømmelse

Begær efter berømmelse, som mange er knyttet til, kan tage forskellige former såsom at søge bekræftelse på sociale medier, at stræbe efter at gøre karriere frem for at nå åndelige mål eller at længes efter anerkendelse og status inden for et åndeligt fællesskab. For at modvirke dette kan man dyrke ydmyghed ved for sig selv at erkende, at alle talenter og succeser kommer fra Krishna, ved at engagere sig i uselvsk tje-

neste uden at søge anerkendelse eller ros, ved at opretholde regelmæssig åndelig praksis som *japa* og studier af skrifterne, omgås med hengivne, der prioriterer åndelig udvikling, reflektere over den forgængelige natur af verdslig berømmelse og søge inspiration fra undervisning og eksempler fra fremtrædende *acaryer* inden for Krishnabevidsthedsbevægelsen. En sådan god adfærd og gode vaner hjælper med at flytte fokus fra at søge anerkendelse og i stedet rette den mod at tjene og tilfredsstille Krishna, hvilket gradvist renser hjertet fra materielle begær.

Forseelser (aparadhaer)

Den anden hovedkategori, *aparadhaer*, er skadelig for *bhakti*, fordi den hindrer åndeligt fremskridt og også negativt påvirker forholdet til Herren Krishna og til andre hengivne. At lære at genkende, undgå at begå og aktivt arbejde for at rette op på sådanne overtrædelser er afgørende for åndeligt fremskridt. Sådanne overtrædelser kan for eksempel indebære at vise mangel på respekt for Herrens hellige navn, skrifterne eller andre hengivne. Nøglen til at håndtere *aparadhaer* er oprigtig anger og engagement for at undgå gentagelse. En sådan indstilling fremmer ydmyghed og medfølelse, der er afgørende for at styrke en hengiven relation til Krishna.

Forseelser mod Herrens hellige navn

Som det understreges i *Padma Purana*, er der ti specifikke overtrædelser i forbindelse med recitationen af Hare Krishna-*mantraet*, som hengivne, især *vaisnavaer*, skal undgå. Disse overtrædelser spænder fra at fornærme hengivne, der udbreder Herrens hellige navn, til at betragte recitationen som en rent rituel aktivitet. At opretholde fuldstændig tro og opmærksomhed under recitationen og undgå materialistiske tolkninger eller distraktioner er afgørende for at gøre åndelige fremskridt. Regelmæssige studier af skrifter og undervisninger, der bekræfter de hellige navnes herlighed, i kombination med oprigtige forsøg på at søge tilgivelse for eventuelle overtrædelser, forbedrer kvaliteten og virkningen af recitationen. (Fortsættes i næste nummer) 🌸

"HUSK ALTID PÅ KRISHNA ...

BHAKTI-YOGA I HJEMMET

af Rohininandana Dasa (Oversat af Jesper Frydenlynd)

... og glem Ham ALDRIG." Sådan lyder Vedæernes vigtigste instruktion. Alle andre regler og forskrifter tjener blot til at understøtte dette ene grundlæggende princip.

At tænke på Krishna er lige så naturligt som at tænke på os selv. På trods af vores involvering i talrige ting i denne verden bevarer vi altid vores selvfølelse. Selv når vi er forelskede og opslugte af tanker om en anden, er vores optagethed i forhold til os selv – min ven eller min elskede.

Nu, hvor vi er kommet til Krishnabevidsthed, har vi lært, at vores selv er åndeligt, og at vi er dele af det Højeste Selv, Herren Krishna. Vores personlighed og selve vores eksistens er uadskillelige fra Krishna, og vi er afhængige af Ham ligesom en solstråle er afhængig af Solen.

Ikke alene er Krishna det Højeste Selv – Han er også den kæreste af alle. Da Vrindavanas folk, der ikke besidder noget mere dyrebart end Krishna, troede, at Han var dødeligt indhyllet i Kaliyas slangekroppe, så de hele verden inklusive sig selv som tom og ubrugelig.

Det kan godt være, at vi nu befinder os langt fra Vrindavana-tilværelsens plan, men alligevel kan vi godt begynde at fornemme vores enestående afhængighed af Krishna og vores iboende kærlighed til Ham. Luften, den livgivende sol, den gode smag af vand, den tidløse fuglesang, vores mad og vores evne til at fordøje det hele er alt sammen Krishna. Ligesom Hans energier er alting i den materielle verden ikke-forskelligt fra Ham. Krishna er så venlig, at Han tager sig af os hele tiden og i hver en fase af vores liv, uanset hvem vi end måtte være, eller hvor i verden vi er.

I en naturlig og sund tilstand af Krishnabevidsthed glemmer en person aldrig Krishna. På samme måde har Krishna aldrig glemt og vil aldrig glemme nogen af os, lige så lidt som

en kærlig forælder aldrig nogensinde kunne glemme sit barns velfærd og lykke.

Vi kan afslutte vores nuværende glemsel af Krishna og os selv ved at høre og synge om Herren – Hans navne, kvaliteter og aktiviteter. Denne enkle metode er så kraftfuld, at den hurtigt kan løfte én til Krishnabevidsthedens åndelige plan. Vi kan lære, som Srila Prabhupada siger, at forme vores liv på en sådan måde, at vi altid vil huske Krishna og altid vil finde os selv vågne og i live i stedet for sovende i kampen for illusorisk overlevelse.

De vediske skrifter råder os til "på en eller anden måde" at huske Krishna. Til at begynde med kan det være, vi tænker på Ham som en slags "leverandør", eller vi kan have en u hensigtsmæssig forståelse af, hvem Han er, eller vi kan være bange for Ham eller endda misundelige på Ham. Men fordi Krishna er absolut, vil det gavne os, uanset hvordan vi tænker på Ham, ligesom vi, uanset hvad vores mening om ild er, vil mærke dens varme, hvis vi placerer vores hånd i nærheden af den. Srila Prabhupada sagde engang, at en alkoholiker kunne gøre åndelige fremskridt, hvis han tænkte på sin vins søde smag som Krishna.

Men selvfølgelig vil vi lære at tænke og handle mere og mere fordelagtigt i forhold til udviklingen af vores rene Krishnabevidsthed, efterhånden som vi udvikler os åndeligt. Det betyder, at vi vil forsøge at behage Herren med enhver tanke, ord og gerning. Vores måde at huske Krishna "på en eller anden måde" vil udvikle sig til at huske på Krishna med kærlighed.

Vi kan føje Krishna til vores liv på talrige og måske endda uendelige måder, hvoraf jeg forsøger at skitsere nogle af disse i "Bhakti-yoga i hjemmet" –spalten her. Én måde, jeg ikke har nævnt tidligere, men som jeg selv har fundet stor værdi i over årene, er at lytte til lydoptagel-

ser. Lydafspillere lader os benytte *Kali-yuga*-teknologien til at råde bod på de dårlige minder, *Kali-yuga* har givet os. Vi har muligheden for at lytte til en ren hengiven som Srila Prabhupada, ikke bare én gang, men igen og igen, når det passer os. Og hvis vi har for svært ved at sidde ned og lytte, kan vi vælge at lytte, når vi sidder i vores bil, når vi laver mad, eller når vi laver alle de daglige rutiner som at bade, tage tøj på eller hænge vasketøjet til tørre. Hvis vi kan få bare en halv times tid ind hver dag, hvor vi lytter opmærksomt, vil vores

sind og intellekt blive stimuleret med åndelige emner i løbet af dagen.

Vi kan også øge vores erindring om Krishna ved at forsøge at se Ham overalt. I *Bhagavad-gita* giver Krishna os mange tips til, hvordan man kan gøre dette. Faktisk er bare det at huske Herren Krishnas instruktioner, som Arjuna gjorde det, da Krishna forsvandt fra hans ydre syn, en måde at omgås Herren på. Hvis vi finder det svært at tænke på Krishnas oprindelige form, kan vi i stedet tænke på Hans universelle form. Som beskrevet i *Srimad-Bhagavatams* Anden Bog kan vi meditere på universet som en kæmpemæssig krop, hvis knogler er bjergene, hvis hår er træerne og

skyerne, hvis blodårer er floderne, hvis bug er oceanerne, hvis åndedræt er vinden, hvis øjne er Solen og Månen, og hvis bevægelse er tidsaldrenes skiften. Eller som der står i *Bhagavad-gita*, kan vi vælge at tænke på materiens og åndens natur.

Uanset vores disposition kan vi finde en måde at praktisere Krishnas konklusion: "En sand *yogi* ser Mig i alle levende væsener og ser også alle levende væsener i Mig. Ja, den selvrealiserede person ser Mig, den samme Højeste Herre, overalt." Og resultatet? Krishna siger, at for sådan en person "er Jeg aldrig borte, og han er heller aldrig nogensinde væk fra Mig." (Bg. 6.29-30) 🌸

HVAD ER DEN KEDELIGSTE SANDHED OM LIVET?

af Jahnua Dasa

Den kedeligste sandhed om livet er, at vi skal dø. De fleste vil sige, at døden intet problem er, eftersom det er uundgåeligt og sker for os allesammen.

Det lader til, de fleste mennesker synes, at blot fordi noget er uundgåeligt og er behæftet med eksistentiel vished, er det intet problem. Hvorfor bekymre sig om noget, vi alligevel ikke kan gøre noget ved?

Vi kan have mange problemer i livet – vi har ikke nok penge, vores partner skrider, vores børn bliver afhængige af stoffer osv. osv. Listen bliver ved og ved, men hvis vi, hvad Gud forbyde, bliver diagnosticeret med en uhelbredelig sygdom og har en uge at leve i, træder alle andre problemer om på bagsædet. Så hvad enten man vedkender sig det eller ej, er døden faktisk det største problem i livet.

Sagen er dog, at menneskelivet er en enstående mulighed for sjælen til at blive fri for at dø. Døden er den sidste eksamen i livets skole, man skal op til. Den mentalitet og de handlinger, vi har kultiveret gennem mange liv, vil bestemme den næste krop, vi bliver født i.

Krishna siger: "Og enhver, der ved slutningen på sit liv forlader sin krop, imens han kun tænker på Mig, opnår øjeblikkeligt Min natur. Om det hersker der ingen tvivl." (Bg. 8.5)

"Enhver tilstand, man ihukommer, når man forlader kroppen, O Kuntis søn – den tilstand vil man med sikkerhed opnå i det næste liv." (Bg. 8.6)

Her er, hvad man kan forvente, der vil ske på dødstidspunktet, sådan som det beskrives i Vedaerne.

Hvis man har været meget god og from, vil man, når man forlader sin krop, blive ført til de himmelske planeter og blive en halvgud. Der vil man nyde i millioner af år, før man igen vil falde tilbage til Jorden og blive født som menneske.

På de himmelske planeter nyder man stort set, som man gør på jorden – sex, drugs and rock'n'roll, men det foregår på et mere subtilt (fintfysisk eller psykisk) plan.

Astralplanet er der nogen, der kalder det. Der er himmelske dansepigier og vidunderlige haver og soma-drik (en berusende drik, der øger ens velvære), og musikken leveres af *gandharvaerne* (en slags engle), der er de himmelske musikere. På de himmelske planeter er der ingen alderdom og sygdom og ingen kropslige udskillelser. Men til slut dør man og falder tilbage til en menneskelig krop.

Hvis man har været meget ond og nederdrægtig, vil man på dødstidspunktet blive hentet af *yamadhutaerne* (dødsjuden Yamarajas budbringere) og blive ført til de helvedesagtige planeter, hvor man vil blive pint og plaget i, hvad der føles som en evighed. Det sker også på det subtile, astrale plan. Så kort tid kan forekomme som meget lang tid ligesom i en drøm. Efter endt lidelse bliver man igen født på Jorden, men ikke nødvendigvis fra en menneskelig livmoder. Det kan være fra en hvilken som helst af 8.400.000 livsarter.

Hvis man bare har været et ganske almindeligt, anstændigt menneske, som folk er flest,

ikke for god og ikke for ond, vil man på dødstidspunktet simpelthen slukke. Man falder i dyb søvn. Syv måneder senere vågner man så op i en eller anden livmoder totalt snøret sammen. Fostertilstanden er yderst pinefuld, og man er ved fuld bevidsthed. Man vil huske alt om, hvad man har gjort for at havne i den livmoder og få de forældre. Efter to måneder i dette helvede bliver man mast ud af et hul, der er alt for lille, og bliver født i totalt chok og glemmer alting. Fostertilstanden beskrives detaljeret i *Srimad-Bhagavatam*.

Hvis man derimod har praktiseret åndeligt liv og tænker på Krishna ved dødstidspunktet,

vil man vende tilbage til sin oprindelige, evige tilstand af viden og lyksalighed i den åndelige verden, eller man vil blive født på den planet i det univers i den materielle verden, hvor Krishna er fremtrådt for manifestere Sine lege. Når det er slut, vil man sammen med Krishna vende tilbage til den åndelige verden. Den åndelige verden består af ren bevidsthed, dvs. evighed, viden og lyksalighed. Hvert eneste atom der er en sjæl i sin oprindelige rene, åndelige tilstand. Med andre ord består alting af bevidsthed. Der hører sjælen oprindeligt hjemme. Det er derfor, man aldrig kan blive fuldt tilfreds i en materiel krop. 🌸

af SB Kesava Swami

KONSTANT FORANDRING

Konstant forandring er blevet denne tidsalders grundlæggende tema – følge med på moden, skifte ud i de steder, vi færdes og bor i, udvikle vores mål og opgradere vores udstyr og vores gadgets. Variation er trods alt livets krydderi. Hvis nogle beholder det samme job i mere end ti år, kan de meget vel blive betegnet som kedelige og uambitiøse. Stabilitet og regelmæssighed er bare ikke værdsat på samme måde. At være "original" er ikke længere forbundet med at gøre noget autentisk – nu betyder det at gøre noget nyt! *Men forbedrer denne konstante justering vores livskvalitet? Efterlader denne massedistraktionens tidsalder os evigt rastløse? Har vi udviklet en kunstig kultur, der leder os væk fra den egentlige kilde til tilfredshed?*

Fænomenet med konstant forandring afslører et fejlslagen forsøg på at justere i det ydre for at tilfredsstille vores indre længsel. At lede efter en "hemmelig løsning" i en materiel variation vil aldrig lykkes, når det handler om at gøre noget ved vores åndelige tomrum, eftersom dyb tilfredsstillelse rækker

langt ud over den umiddelbare pirring af sindet og sanserne. Ægte tilfredshed fødes af vores bevidsthedstilstand, og overdreven fokus på det ydre kan aflede os fra dette kardinalprincip. Næste gang, vi føler behov for at ændre vores "ydre", bør vi måske stoppe op og overveje, om det virkelig er nødvendigt.

Der er noget smukt ved enkelhed og ensartethed. Med den rette indstilling kan det hjælpe én til at blive mere bevidst, mere opmærksom og mere reflekterende. Når aktiviteter og omgivelser forbliver konstante, åbner det op for unikke muligheder for at investere energi i den kvalitet, det formål og den sindsstemning, man fungerer med. Et simpelt liv med dybe tanker.

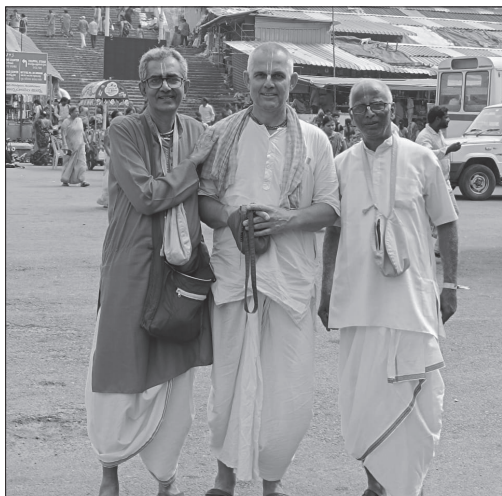
Efter at have praktiseret den samme åndelige disciplin og livsstil i en del år nu er jeg begyndt at forstå, hvor meget dybde det kan skabe. Åndelig teknologi er tidløs og ubegrænset. Evig perfekt. Intet behov for opgraderinger, tilføjelser eller justeringer – bare mere opmærksomhed og samvittighedsfuld anvendelse fra min side. 🌸

I ANDRA PRADESH

af Janardana Dasa

Janardana Prabhu har sendt endnu en øjebliksberetning fra sin rejse i Sydindien.

Min tur igennem Andhra Pradesh er meget inspirerende. Folk i Andhra er utroligt hjælpsomme og høflige. Denne sydøstlige stat i Indien ligger ud til den Bengalske Bugt. Frodig skov med alverdens frugter og blomster i himmelsk mangfoldighed dækker det meste af landet. Det er som at gå rundt i en stor botanisk have med tusindvis af forskellige træsorter og eksotiske planter.

Det er alligevel altid lidt asketisk at rejse og ikke vide, hvordan man kommer fra A til B, eller hvor man skal overnatte. Men når man ved, at Paramatma hele tiden er der som det indre kompas, er det nemmere at være frygtløs. Krishna siger i *Bhagavad-gita* (15.15), at Han sidder i hjertet på alle levende væsener og giver hukommelse, forglemmelse og intelligens. Men hvis man ikke bevæger sig ud af sin komfortzone, er man ikke så opmærksom på den indre guide.

Prahlada Maharaja måtte gå uendeligt meget igennem i en meget ung alder. Han blev udsat for ren tortur af sin egen far, Hiranyakasipu. Han blev kastet ned fra et bjerg, kastet i et hul med

slanger, forsøgt spiddet med spyd og trampet på af elefanter. Men han var altid helt frygtløs, for han vidste, at Herren var i hans hjerte og overalt.

*ito nrisimhah parato nrisimho
yato yato yami tato nrisimhah
bahir nrisimho hridaye nrisimho
nrisimham adim saranam prapadye*

”Herren Nrisimha er hér og også dér. Hvor end jeg går hen, er Herren Nrisimha dér. Han er i hjertet og er udenfor såvel. Jeg overgiver mig til Herren Nrisimha, altings oprindelse og det højeste tilflugtssted.”

Sri Narasinghadeva åbenbarede Sig i Aho-bilam. Det er derfor også naturligt, at det er her, man finder flest templer med Narasingha Swami. Alene i Ahobilam er der ti Narasingha-deva-templer.

Jeg vil nu redegøre for historien om templet Varaha-Laksmi-Narasingha, der var det første tempel, jeg besøgte i Andhra. Det ligger lidt uden for Visakhapatnam ved togstationen og den meget mindre by Simhacalam.

Templets historie går meget langt tilbage. Formen af Varaha-Narasimha blev antaget af

Simhacalam-templet

Herren, fordi Sri Prahlada ønskede at se en kombineret form af Herrens to *avatare*, Varahadeva og Narasinghadeva. Den ene havde allerede dræbt Hiranyaksa, og den anden ville på et senere tidspunkt dræbe Hiranyakasipu. Varaha-Lakshmi-Narasingha Swami er således både Varahadeva og Narasinghadeva.

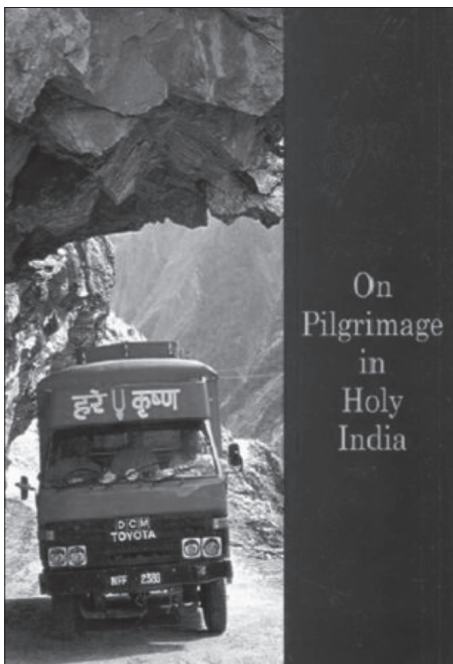
Ifølge *Stalapurana* byggede Prahlada Maharaja templet i Simhacalam, efter Narasimhadeva havde slået Hiranyakasipu ihjel. Det skete i Satya Yuga. Men som tiden gik, blev templet forsømt og begyndte at forfalde. Deiteten blev der heller ikke taget hånd om, og skoven voksede sig tæt og dækkede til sidst hele templet.

I begyndelsen af Treta Yuga blev templet genopdaget af Kong Pururava. Pururava, der rejste sammen med sin ægtefælle Urvasi i en *vimana*, blev tiltrukket til Simhacalam, hvor han opdagede templet og siden hen Herren, der nu var dækket af jord og tilgroet med skov.

Han rensede templet og *murtien* for jord og beplantning. Efter at have vasket Deiteten smurte han Sri-Varaha-Lakshmi-Narasingha ind i sandeltræspasta og bestemte, at *murtien* skulle tilbedes i denne form, og kun én

Varaha-Narasimha

Bhakti Vikasa Swamis bog "On Pilgrimage in Holy India"

gang om året på den tredje dag i måneden *vaisakha* ville Hans oprindelige form kunne ses uden *candana*, sandeltræspasta.

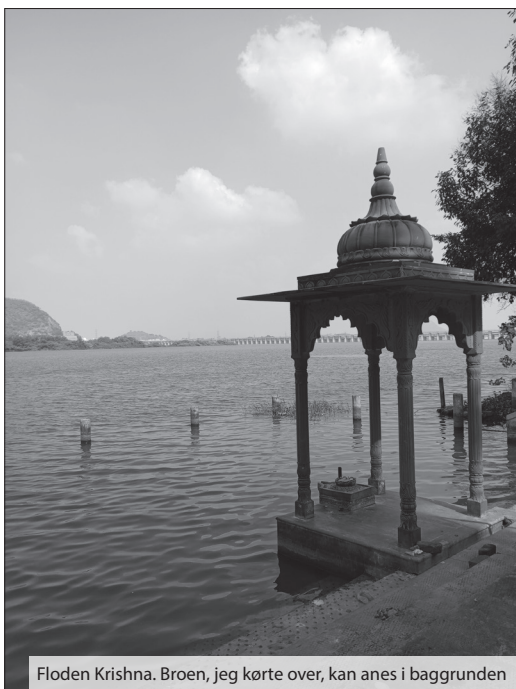
Til den dag i dag er templet fortsat med at blomstre. Som tidligere beskrevet besøgte Caitanya Mahaprabhu dette tempel som et af de første på Sin rejse til Sydindien. I *On pilgrimage in Holy India* skriver Bhakti Vikasa Swami også om sin pilgrimsrejse til Simhacalam. Bogen, der er rigt illustreret med fantastiske billeder fra mange forskellige steder i Indien, er fantastisk læsning og en stor inspiration, hvis man vil udforske det hellige Indien. Efter at have læst bogen blev jeg mere opmærksom på, hvor mange hellige steder der er i Indien. Hans rejser bringer ham til steder såsom Nathdwar, hvor Sri Nathji bliver tilbedt, Ksiracora-Gopinatha i Remuna, Dwarakadish i Dwaraka og Sri Ranganatha i Sri Rangam for bare at nævne nogle.

Hver stat i Indien har mange gamle templer, hvis historie går langt tilbage. Nogle har rødder, der kan spores så langt tilbage som til andre *yuger*, dvs. mange tusinde år. Rundt omkring de gamle Visnu- og Krishna-templer

i Sydindien bor der mange *brahmanaer*. Her er kulturen godt bevaret, for her har den været bedre beskyttet mod udefrakommende indflydelse.

Min rejse bringer mig videre i Andhra Pradesh, og efter Simhacalam, Kurmaksetra, Annavaram og Rajahmundry er næste stop på rejsen Vijayawada. I første omgang ved jeg bare, at der ligger et ISKCON-tempel her ved floden Krishna, én af Indiens syv hellige floder. De andre seks er Godavari, der løber gennem mit forrige stop, Rajahmundry, plus Ganges, Yamuna, Narmada, Kaveri og Sarasvati. Sarasvati er ikke længere synlig, men siges at løbe under jorden. Den havde sit udløb i Gujarat.

Ganges og Yamuna har deres udspring i Uttarakand og løber sammen i Uttar Pradesh for til sidst at løbe ud i den Bengalske Bugt ved Calcutta. Narmada løber igennem Bharuch i Gujarat ud i det Arabiske Hav. Godavari og Krishna løber igennem Andhra, hvor jeg netop er rejst igennem, ud i den Bengalske Bugt, og Kaveri løber igennem Tamil Nadu tæt forbi Sri Rangam for til sidst også at ende i den Bengal-

Floden Krishna. Broen, jeg kørte over, kan anes i baggrunden

Den store gali-gopuram i Mangala Giri

ske Bugt. Jeg mangler blot at tage en dukkert i Narmada, og så skal jeg finde Sarasvati for at have badet i dem alle.

Vijayawada er ikke videre stor, men det er dens togstation. Som denne har de fleste stationer i Indien udmærkede "retirement rooms", der kan lejes for en beskedn sum. De kan bestilles, hvis ens billet er blevet bekræftet, dvs. at man har pladsbillet på sleeper- eller AC-klasse. Meget praktisk, når man kun skal være et sted i kort tid. På denne station lykkedes det dog ikke, så min primære opgave er at finde mit overnatningssted. Dagens første motorcykel 'chauffør' kører mig ud af byen og over floden til ISKCON-templet.

Templet ligger mellem floden Krishna på den ene side og opdyrkede marker på den anden. Ved siden af templet er der også en lille *goshala*. På vejen dertil er der næsten ingen trafik. Efter otte dage på farten, siden jeg forlod Puri i Orissa, har jeg brug for lidt ro, så jeg er kommet til det helt rigtige sted.

De hengivne er vældig søde og beder mig hele tiden lede *kirtana* for deres smukke Sri-Sri Radha-Syamasundara. En

stor mindetavle står ved indgangen til templet, hvor det oplyses, at Bhakti Svarupa Damodhara Gosvami, en discipel af Srila Prabhupada, har været en inspirationskilde til åbningen af dette tempel. Han havde en Ph.D. i kemi og masser af omgang med Srila Prabhupada.

De hengivne i templet gør mig opmærksom på, at Caitanya Mahaprabhu på Sin rejse i Sydindien også kom igennem Vijayawada, da han besøgte byen Mangala Giri kun 10 km længere sydpå. I Mangala Giri ligger der to Narasingha-templer. Han besøgte, nemlig Panakala-Narasimha Swami og Laksmi-Narasimha.

Indgangen til templet Laksmi-Narasimha er

prydet af en elleve etagers *Gali Gopuram*. Dette tempel ligger neden for en bakke, man bestiger ad en trappe for at komme op til det andet tempel, Panakala-Narasingha Swami.

På vejen op får man *darsana* af Caitanya Mahaprabhus lotusfødder som en påmindelse om Hans besøg her. Mange andre steder i Sydindien er Mahaprabhus lotusfødder installeret såsom i Sri Rangam, Jagannatha Puri og Simhacalam.

100 meter oppe ligger dette andet Narasingha-tempel. Fantastisk bare at tænke på, at Caitanya Mahaprabhu var her. Jeg tænker på, hvor fantastisk det har ligget ude i skoven på en bjergside, inden de plastrede resten af stedet til med cement og asfalt. Men uden cementen og asfalten havde jeg nok ikke befundet mig her. Man må tage det sure med det søde.

En interessant detalje i Panakala-Narasimha Swami-templet er, at Deiteten konstant bliver badet i en melassedrik med peber i. Efter *darsana* får alle et glas af den velsmagende *abhiseka-*

drik. *Narasingha bhagavan ki jaya!* Yudhisthira Maharaja, en af de fem Pandavabrødre, siges at have grundlagt dette tempel.

Servering af melassedrikken

Andhra Pradesh er meget kuperet og dækket af frodig skov helt ned til havet mod øst. Templerne ligger meget smukt, og der er vældig frodigt overalt. Der er frisk luft og generelt rent sammenlignet med Nordindien. Templerne i Sydindien er intakte og ikke ligesom i nord vandaliseret efter utallige muslimske invasioner og plyndringer igennem århundreder. Men den Højeste Herre er aldeles utilknyttet til Sin materielle skabelse. Han nedstiger for at beskytte Sine hengivne og

reetablere de religiøse principper.

På vej til Ahobilam tager jeg ud for at se, hvad der kaldes *Grand Canyon of India*. Knap så grand, men med indbydende rent vand i floden og en from konge, der byggede sit kongerige her. Centralt i dette lille kongerige lå et Madhava-tempel og ikke langt derfra kongens residens. En hel by lå her omringet af en 10 meter høj mur, og så stort er området, at muren ikke kan følges af blikket hele vejen rundt. Indien bestod af sådanne utallige små kongeriger, og da Pandavaerne herskede i Indien for over 5.000 år siden, måtte alle underkaste sig deres overherredømme eller kæmpe. På den måde samlede Pandavaerne Bharata-varsa, det større Indien, der også inkluderede Afghanistan, Pakistan, Thailand, Indonesien, Burma, Malaysia, Laos og Cambodia eller hele den civiliserede verden på det tidspunkt. Senere i fraværet af en sådan kraftfuld hersker kunne de muslimske afghanske konger med lejevære angribe og plyndre primært Indien igen og igen. 🌸

SAK - GRØNNE BLADGRØNTSAGER

MADLAVNINGSLEKTION 13

af Yamuna Devi Dasi

Fra Back to Godhead 28-03 1994.

Mange børn skubber bladgrønt rundt på tallerkenen og spiser det til sidst, hvis de overhovedet gør det. Jeg var et af disse børn i 1940'erne og '50'erne. Spinat, der var det mest populære bladgrønt dengang, blev ofte serveret i cremet ostesovs for at blive godkendt af de fleste af familiens medlemmer. Andre bladgrøntsager fandtes stort set ikke på bordet. Selv efter at være flyttet hjemmefra i mine tidlige år, hvor jeg udforskede Krishnabevidst madlavning, var jeg tilbøjelig til at ignorere andet bladgrønt og kun lave spinatbaserede stuvninger.

Heldigvis er mit repertoire blevet betydeligt større, og når det er muligt, laver jeg en ny slags bladgrønt hver dag. Mit første stop i grøntsagsafdelingen er at kigge efter det bedste bladgrønt, og sommetider planlægger jeg måltiderne efter, hvad der er tilgængeligt der. Min indkøbskurv er ofte halvt fyldt med en mangfoldighed af spøde, strålende, farverige grønne blade.

Grønne retter er en af de mest spændende sider ved klassisk indisk vegetarisk madlavning og er lige så afholdte i dag, som de var det for mange hundrede år siden. Bladgrønt inklusive toppe fra rodfrugter, blade fra hvidkål og vindruer og på varme himmelstrøg mere end 50 arter, der specielt dyrkes for deres sprøde blade, udgør gruppen af retter, der kaldes sak. Saks popularitet begrænses kun af, hvad der

er tilgængeligt i den pågældende årstid, med smag lige fra søde til dejligt bitre og strukturer fra puréer til grofthakkede sautéer. Heldigvis er mange bladgrøntsager, der bruges i indiske køkkener, almindeligt tilgængelige i Vesten. Grønkål, spinat, endivie, sennepsgrønt, kålgrønt, radissegrønt og grønne og røde bladbeder fås på de fleste hylder.

Sak i vaisnava-køkkenet

Sak har en fantastisk historie i *vaisnava*-køkkener. Det nævnes i vediske skrifter og bengalske bønner og ofres dagligt til Deiteterne i store templer. Det var en af Herren Caitanya Mahaprabhus yndlingsretter. *Caitanya-caritamṛta* fortæller i beskrivelsen af Herren Caitanyas rejse fra Jagannatha Puri til Vrindavana igennem den umådelige Jharikandaskov, at Herren Caitanyas tjener, Balabhadra Bhattacarya, ville samle alle former for grønt fra skoven sammen med spiselige skud og rødder og med kun nogle få krydderier og olie lave velsmagende *sak* til Herren. Herren Caitanyas hengivne, der kendte til Hans forkærlighed for denne simple mad, ville uundgåeligt ofre det som en del af Hans måltider. Den bengalske sang *Bhaja Bhakata Vatsala* nævner *sak* i beskrivelsen af en lang liste af ting, Krishna spiser til middag i Vrindavana.

Tilberedelse og opbevaring

Jo tættere på høst, jo bedre, som med alle grøntsager. Dyrk selv eller køb lokalt dyrkede ikke-indpakkede bladgrøntsager, så det er nemt at se gule og visne blade. Tykkere blade kan opbevares længere end skrøbelige blade, så grønkål holder en dag eller to længere end spinat. Hvis man er nødt til at gemme bladgrøntsager, kan man lægge dem uvaskede i køleskab i en fugtig musselinpose i en til tre dage.

Siden jord og sand let gemmer sig i hjørner og kroge på uvaskede blade, skal man vaske bladene godt før brug. Fyld en stor skål eller vask halvt med koldt vand, læg bladene i og vask dem frem og tilbage i vandet for at løsne sand og mudder. Løft bladene op, hæld vandet væk og gentag operationen to-tre gange, eller indtil der ikke ligger sand/jord tilbage i vandet, når bladene løftes op. Sommetider er man nødt til at vaske hvert blad for sig. Bemærk, at det er temmelig håbløst bare at skylle bladene overfladisk i en sigte.

Oftest vil man fjerne alle grove stængler og eventuelt gemme dem til fond eller lignende.

Fold hvert blad over på midten med den glatte side indad. Grib den tykke stængel ved bladets start og træk den mod toppen. Fjern ikke blot stængelen, men også grove årer i bladene. Afhængig af retten er bladene nu klar til at blive skåret i strimler, hakket, fyldt, lagt i lag osv.

Opgave

Hvis du følger klasseserien, kan du tilberede tre eller fire retter fra tekstbogen, *Lord Krishna's Cuisine*. For at lære, hvordan krydderier påvirker smagen i bladgrønt, kan du dampe en eller flere slags og bare drysse dem let med én eller to slags panderistede krydderifrø og sprinkle dem let med en karakteristisk olie for at give dem mere smag. For begyndere til bladgrønt anbefaler jeg varmt følgende ret. Den er nem og elegant.

Grønkål og batater med korender

- 2 store bundter grønkål
- 1 batat eller sød kartoffel (omkring 225 g)
- 1–2 tsk. ghee eller uraffineret majsolie
- 1 tsk. sorte sennepsfrø
- ½ tsk. fennikelfrø
- 1 jalapeño-chili
- frisk saft fra 1 appelsin
- 1,25 dl vand
- 2 spsk. korender eller rosiner
- salt og peber

Vask grønkålen og fjern stængler og grove årer fra bladene. Hak bladene groft. Skræl bataten eller den søde kartoffel og skær den i terninger. Varm ghee'en eller olien op i en stor og svær pande på middelhøj varme. Tilsæt sorte sennepsfrø og fennikelfrø og rist dem, indtil sennepsfrøene popper. Tilsæt chili, appelsinsaft, batat og vand. Bring i kog, skru ned for varmen, tilsæt korender eller rosiner, dæk halvt og kog i omkring 15 minutter, indtil bataten er $\frac{3}{4}$ kogt, og væsken er næsten væk. Tilsæt de grønne blade og kog dem, indtil bladene krøller sammen, og farven bliver stærkere (4-5 minutter). Tilsæt salt og peber. Ofres til Krishna. 🌸

Sankarsana Dasa svarer på spørgsmål

Har du spørgsmål om Krishnabevidsthed, er du velkommen til at sende dem til redaktionen: Nyt fra Hare Krishna, Holsteinborgvej 20, 1.th., 2720 Vanløse. E-mail: lalitanatha@krishna.dk.

SPØRGSMÅL: *Hvordan elsker jeg Gud? Det er let at elske en person eller ting, vi kan se, men siden vi ikke kan se Gud, hvordan kan vi da elske Ham? Og hvordan ved vi, at Han udveksler med vores kærlighed? Jeg tvivler ikke på Hans eksistens, men jeg vil gerne vide, hvordan jeg relaterer til Ham.*

SVAR: Kærlighed til Gud findes allerede i dit hjerte. Det eneste, du skal gøre for at genoplive den, er at engagere dig i Hans tjeneste. Du kan se Gud, hvis du er villig til at udvikle øjnene til at se Gud med. Dette bekræftes i *Brahma-samhita* (5.38): "Når ens øjne smøres med salven af kærlighed til Gud, kan man se Krishna overalt, indvendigt såvel som udvendigt."

Hvordan påføres den salve? Du skal hele tiden høre om Herrens herligheder fra Hans rene hengivne.

Hvis du oprigtigt giver din kærlighed til Krishna, vil du mærke, hvordan Han gengælder. I den forbindelse siger Krishna i *Bhagavad-gita* (9.26): "Hvis man giver mig et blad, en blomst, en frugt eller noget vand med kærlighed og hengivenhed, tager Jeg imod det."

Lav oprigtigt en ofring af vegetarisk mad til Krishna med kærlighed (ingen kød, fisk eller æg såvel som løg og hvidløg), og når du spiser resterne af ofringen, vil du mærke, hvordan Krishna udveksler med dig for hver bid, du spiser.

SPØRGSMÅL: *Hvordan kan jeg styre vreden inde i mig selv, og hvordan kan jeg være uselvvisk, når jeg har med verden udenfor at gøre? Hvordan kan jeg modstå fristelserne, når det kommer til materiel succes, eller når*

jeg ser på god prasadam? Hvis en ældre hengiven skælder mig ud, hvordan kan jeg se det som en velsignelse, selv om jeg ikke har gjort noget forkert?

SVAR: Vrede kommer fra uopfyldte ønsker. Når tingene ikke går, som vi ønsker det, bliver vi vrede. Den letteste måde at sætte sig ud over vrede på er ved at holde op med at se dem fra perspektivet af, hvad vi vil have. Hvis vi ser alting fra perspektivet af, hvad Krishna ønsker, kan vi let få bugt med vrede.

Ønsket om materiel succes bliver rensset ved at ofre resultaterne af den succes i Krishnas tjeneste. Arjuna tænkte, at han ikke ønskede materiel succes på slagmarken. Men efter at Krishna gav ham ordre til at kæmpe slaget, gjorde han det på Herrens ordre og opnåede en stor succes, som blev ofret fuldstændigt i Krishnas tjeneste.

Der er intet forkert ved at være tiltrukket af Krishnas *prasadam*. Det er en meget fin tiltrækning. Men du bør nøjes med at tage, hvad du let kan fordøje, og ikke mere end det. Overspisning på grund af grådighed leder til sygdom og ildebefindender. Derfor bør man altid beherske sin tunge ved kun at spise Krishna-*prasadam* og kun det, man har brug for.

Sommetider tror vi i vores stolthed, at vi ikke gjorde noget forkert, selv om vi gjorde det. Men hvis vi bliver kritiseret eller skældt ud for ting, vi ikke har gjort, kan vi tålmodigt og respektfuldt ignorere en sådan kritik. Vær dog meget forsigtig i denne forbindelse. Husk altid at holde den stærke tendens til falsk egoisme nede. For det meste er vi galt på den, men nægter stædigt at tage imod den irettesættelse, som vi fortjener og har brug for. 🌸

TEMPLET I KØBENHAVN

Skjulhøj Allé 44, 2720 Vanløse - Tlf.: 53 83 11 08
www.krishna.dk - iskcon.denmark@pamho.net

Torsdag 15.2: Srila Advaita Acaryas fremkomst. Program fra kl. 17.

Onsdag 21.2: Nityananda Trayodasi: Sri Nityananda Prabhus fremkomst. Festprogram fra kl. 16.

Torsdag 29.2: Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakuras fremkomst. Program fra kl. 17.

Aarhus

For fremtidige arrangementer kontakt

Danesh Das Tlf.: 28880377

Ananta Sri Das Tlf.: 22222763

Alle aktiviteter i Aarhus koordineres her:
www.facebook.com/groups/krishnahuset

Radio Krishna Kbh.

yadu@krishna.dk - Tlf.: 38101232 - www.krishna-online.dk
Frekvenser: FM 87,6 MHz og 90,6 MHz på Hybridnet

Sendetider

Mandag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Tirsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Onsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30 og 22.00-02.00
Torsdag 09.00-14.00 og 16.00-17.30
Fredag 09.00-11.00 og 16.00-17.30 og 22.00-00.00
Lørdag 08.00-10.00 og 16.00-17.00

Radio Krishna Aarhus

www.radiokrishna.dk - mail@radiokrishna.dk
Frekvenser: FM 98.7 & 89.5 MHz

Sendetider

Mandag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Tirsdag 06.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Onsdag 07.00 - 08.00
Torsdag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00
Fredag 07.00 - 08.00 & 21.00 - 23.00

Govinda - Take away

Åboulevard 7, st th, 1635 Kbh V. - Tlf.: 32140362 www.govinda.dk
info@govinda.dk

Åbningstider:

Alle ugens dage fra 17.00 - 21.30

Facebook

<https://www.facebook.com/HareKrishnaDanmark/>
Hare Krishna bevægelsens i Danmarks officielle facebook side

www.facebook.com/groups/krishnahuset
Krishnahuset i Aarhus' officielle facebook gruppe

WEBSIDER

www.harekrishna.dk

Nyt fra Hare Krishnas hjemmeside

www.krishna.dk

Hare Krishnas hjemmeside for jer, der er nye til eller nysgerrige om Hare Krishna

www.radiokrishna.dk

Hjemmeside for Radio Krishna i Århus

www.soundcloud.com/krishnack/sets

Flere hundrede af Radio Krishnas udsendelser til streaming eller download

www.intelligentdesign.dk

Videnskabsside om det seneste inden for debatten omkring evolution, Darwin og intelligent design

ISKCON NORGE

HAREKRISHNA.NO

OSLO: Ensjøveien 9, 0655 Oslo

Program i tempel hver lørdag fra 17-19 og søndag fra 13-16.

Søndag 25.2: Nityananda Trayodasi

Se Facebook (ISKCON Oslo) for nærmere detaljer.

GOVINDA - BERGEN HARE KRISHNA SENTER:

Govinda, Lille Øvregaten 14, 5018 Bergen

Hver søndag kl. 15-18: Lovefeast. Kirtan, foredrag og prasada.

Friday kirtan: Hver siste fredag i måneden kl. 17-20 (Gaura arati kl 19 og prasad kl 19.30).

Web: harekrishna.no

Facebook: Hare Krishna Bergen – Iskcon

Mail: govindabergen@gmail.com

Krishnas Cuisine

Sørkedalsveien 10, Colloseum Senter, 0369 Oslo
tlf: 0047 22692269 - www.krishnas-cuisine.no

Åpningstider: Mandag-fredag: 11.00-20.00,
Lørdag:11.00-19.00 - Søndag lukket.

NITYANANDA TRAYODASI

Den 21. februar er det Herrens Nityananda Prabhus fremkomst. Han er kendt som Herrens anden krop og er manifesteret som Balarama til Sri Krishna, Laksmana til Herren Ramacandra og Nityananda Prabhu til Caitanya Mahaprabhu. Alle andre former og ekspansioner af Herren udgår fra denne anden krop. Nityananda Prabhu er således kilden til Sankarsana, alle Visnu'erne og Ananta Sesu. Som *visnu-tattva* tilbedes både Han og Advaita Acarya i samme kategori som Sri Caitanya Mahaprabhu.

I Deres manifesterede jordiske *lila* er Nityananda Prabhu mere end ti år ældre end Caitanya Mahaprabhu. Nityananda Prabhu åbenbarede Sig i landsbyen Ekacakra i Vestbengalen omkring 1474. I *Caitanya-caritamṛta* og andre skrifter beskrives Han som *avataraen* af Herrens Balarama, den direkte ekspansion af Guddommens Højeste Personlighed, Krishna.

“Min kære Herre Nityananda, Du er altid lystig i åndelig lyksalighed. Siden Du altid virker meget lykkelig, er jeg kommet til Dig, for jeg er aldeles ulykkelig. Hvis Du vil være så venlig at kaste Dit blik på mig, kan jeg måske også blive lykkelig.” (Narottama Dasa Thakura).

Se side 23 for fejringen af denne og andre festivaler i februar.